

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. novembra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Finanzamt Steglitz/Ines Zimmermann

(Vec C-174/11) ⁽¹⁾

(Šiesta smernica o DPH — Oslobodenia od dane — Článok 13 A ods. 1 písm. g) a článok 13 A ods. 2 — Služby úzko spojené so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením poskytované organizáciami, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo inými organizáciami, ktoré boli uznané za charitatívne — Uznatie — Podmienky neuplatniteľné na organizácie iné, ako sú organizácie, ktoré sa spravujú verejným právom — Voľná úvaha členských štátov — Hranice — Zásada daňovej neutrality)

(2013/C 9/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Finanzamt Steglitz

Žalovaná: Ines Zimmermann

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesfinanzhof — Výklad článku 13 časti A ods. 1 písm. g) a článku 13 časti A ods. 2 písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23) — Oslobodenie služieb úzko spojených so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením poskytovaných organizáciami, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo inými organizáciami, ktoré boli uznané za charitatívne od dane — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje určité podmienky oslobodenia služieb ambulantnej starostlivosti od dane, ktoré sa však neuplatnia, ak ide o služby poskytované združeniami uznanými štátom alebo ich členmi

Výrok rozsudku

Článok 13 A ods. 1 písm. g) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia vykladaný vo svetle zásady daňovej neutrality bráni tomu, aby oslobodenie od DPH ambulantnej starostlivosti poskytovanej obchodnými poskytovateľmi podliehalo podmienke, aká je vo veci samej, podľa ktorej museli minimálne dve tretiny nákladov na túto starostlivosť znášať celkom alebo v prevažnej miere v predchádzajúcom kalendárnom roku zákonní poskytovatelia sociálneho zabezpečenia alebo sociálnej pomoci, ak táto podmienka

nie je spôsobilá zaručiť rovnosť zaobchádzania v rámci uznania na účely tohto ustanovenia charitatívnosti organizácií iných, ako sú organizácie, ktoré sa spravujú verejným právom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 226, 30.7.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 15. novembra 2012 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (predtým Fővárosi Bíróság) — Maďarsko] — Bericap Záródástechnikai bt/Plastinnova 2000 kft

(Vec C-180/11) ⁽¹⁾

(Smernica 2004/48/ES — Pravidlá upravujúce preskúmanie dôkazov v rámci sporu pred vnútroštátnym súdom, ktorý prejednáva návrh na zrušenie ochrany úžitkovým vzorom — Oprávnenia vnútroštátneho súdu — Parížsky dohovor — Dohoda TRIPS)

(2013/C 9/19)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék (predtým Fővárosi Bíróság)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bericap Záródástechnikai bt

Žalovaná: Plastinnova 2000 kft

za účasti: Magyar Szabadalmi Hivatal

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Fővárosi Bíróság — Výklad Dohody o obchodných aspektoch práva duševného vlastníctva uvedenej v prílohe 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie, Dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva podpísaného v Paríži 20. marca 1883, ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, s. 45; Mím. vyd. 17/002, s. 32) — Pravidlá preskúmania dôkazov v rámci sporu pred vnútroštátnym súdom, ktorý prejednáva návrh na zrušenie ochrany úžitkovým vzorom — Právomoc vnútroštátneho súdu

Výrok rozsudku

Keďže ustanovenia článku 2 ods. 1 a článku 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva, vykladané vo svetle článku 2 ods. 1 Dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva podpísaného v Paríži 20. marca 1883, v znení naposledy revidovanom v Štokholme 14. júla 1967 a zmenenom a doplnenom 28. septembra 1979, a článku 41 ods. 1 a 2 Dohody o obchodných aspektoch práva duševného vlastníctva uvedenej v prílohe 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) podpísanej v Marakeši 15. apríla 1994 a schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994, týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ